

Sygn. akt VI ACa 191/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Małgorzata Borkowska

Sędziowie: SA Małgorzata Kuracka

SA Jolanta Pyżlak

Protokolant: Katarzyna Łopacińska

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2016r. w Warszawie

na rozprawie

rozpoznał sprawę z powództwa (...) Sp. z o.o. w S.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.

o zawarciu umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 11 grudnia 2014 r. sygn. akt XVII AmE 105/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od (...) Sp. z o.o. w S. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. kwoty po 270 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt ACa 191/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 sierpnia 2013 r. o Nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki orzekł, iż na (...) Sp.z o.o. z siedzibą w P. nie ciąży publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej (...). W uzasadnieniu decyzji wskazano mając na względzie treść art. 7 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, iż nie istnieją warunki przyłączenia inwestycji. Stwierdzono bowiem, iż wydana ekspertyza wskazuje na negatywny wpływ przyłączenia do sieci elektroenergetycznej (...) na pracę i parametry Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Możliwość przyłączenia farmy nie istnieje zatem ze względu na bezpieczeństwo funkcjonowania tej sieci na danym obszarze. (...) Sp. z o.o. nie posiada rzeczywistych możliwości przyłączenia mocy 66 MW dla źródła w podanej lokalizacji bez konieczności dokonania licznych kosztownych prac umożliwiających funkcjonowanie systemu elektroenergetycznego oraz jej bezpieczeństwa. Jak wskazano w ekspertyzie niezbędne inwestycje wykonane byłyby jedynie dla potrzeb inwestora dotyczących wytwarzania energii elektrycznej, co dodatkowo znacznie wykraczałoby

poza uzgodnione Plany Rozwoju Przedsiębiorstwa energetycznego działającego zgodnie z koncesją na dystrybucję energii elektrycznej. Wystąpiła techniczna przeszkoda dla przyłączenia (...) w postaci braku wystarczającej infrastruktury technicznej dla jej technicznego podłączenia i funkcjonowania. Również stwierdzono brak w długiej perspektywie środków finansowych na prace związane z przyłączeniem obiektu. Prezes URE przyjął zatem, że jest to równoznaczne z brakiem warunków technicznych i ekonomicznych przyłączenia o czym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne jako przesłankami niezbędnymi do stwierdzenia istnienia publicznieprawnego obowiązku spoczywającego na przedsiębiorstwie energetycznym.

Odwołanie od decyzji złożył (...) Sp. z o.o. zaskarżając ją w całości, wnosząc o jej uchylenie i przekazanie sprawy Prezesowi URE do ponownego rozpoznania, ewentualnie zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ukształtowanie treści stosunku zobowiązaniowego (...) Sp. z o.o. względem (...) Sp. z o.o. do wykonania świadczenia polegającego na realizacji przyłączenia (...) do sieci elektroenergetycznej (...) Sp. z o.o. z możliwie najkrótszym terminem realizacji przyłączenia. Odwołujący wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Odwołujący zarzucił:

1. zaniechanie rozpoznania istoty sprawy i wydanie decyzji bez przeprowadzenia postępowania dowodowego w istotnej części, a w rezultacie wydanie decyzji bez ustalenia relewantnego stanu faktycznego, w szczególności zaniechanie ustalenia okoliczności faktycznych niezbędnych do przeprowadzenia analizy ekonomicznej, która powinna leżeć u podstaw oceny spełnienia przesłanki ekonomicznych warunków przyłączenia oraz zaniechanie ustalenia okoliczności faktycznych niezbędnych do oceny poszanowania zasady równouprawnienia podmiotów ubiegających się o przyłączenie;
2. naruszenie art. 7 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne (dalej „p.e.”) poprzez niewłaściwą wykładnię pojęcia technicznych i ekonomicznych warunków przyłączenia, a w konsekwencji niewłaściwe zastosowanie art. 7 ust. 1 p.e. polegające na uznaniu, że nie istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia (...);
3. naruszenie art. 7 ust. 1 p.e. polegające na jego niewłaściwym zastosowaniu polegającym na zaniechaniu oceny poszanowania zasady równouprawnienia podmiotów ubiegających się o przyłączenie.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o oddalenie odwołania oraz oddalenie wszystkich wniosków dowodowych zgłoszonych przez powoda w odwołaniu, za wyjątkiem dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach postępowania administracyjnego.

Zainteresowany (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 11 grudnia 2014r. Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w sprawie o sygn. akt XVII AmE 105/13 oddalił odwołanie powoda i zasądził od powoda na rzecz pozwanego- Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz zainteresowanego (...) Sp. Z o.o. w P. kwoty po 360 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych i ich ocenie prawnej:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. jest spółką polskiego prawa handlowego, wpisaną do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...) w dniu 19 października 2010r. Spółka nie posiada koncesji ani promesy koncesji na prowadzenie, na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, działalności polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej. Z kolei (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. jest spółką polskiego prawa handlowego, wpisaną do Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem: (...). Spółka wykonuje zadania operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego od dnia 1 lipca 2007 r. na podstawie decyzji Prezesa URE: decyzja z dnia 30 czerwca 2007 r. Nr (...) w sprawie wyznaczenia operatorem

systemu dystrybucyjnego, oraz, decyzja z dnia 28 czerwca 2007 r. Nr (...), udzielająca koncesji na dystrybucję energii elektrycznej.

Pismem z dnia 25 sierpnia 2011 r. (...) Sp. z o.o. w S. złożyła do (...) Sp. z o.o. w P. wniosek o przyłączenie projektowanej (...). Przedmiotowa farma miała posiadać moc 66 MW i składać się z 22 turbin wiatrowych marki (...) o mocy 3 MW każda.

Operator systemu przesyłowego (...) S.A. ((...) S.A.) uzgodnił zakres i warunki wykonania ekspertyzy wpływu przyłączenia (...) na pracę (...). Planowanym miejscem przyłączenia projektowanej (...) miała być rozdzielnia 110 kV w istniejącej stacji 110 kV/SN (...).

Przedsiębiorstwo energetyczne stwierdziło kompletność wniosku o przyłączenie do sieci (...) oraz wpłatę przez (...) Sp. z o.o. wymaganej ustawą zaliczki.

Pismem z dnia 27 stycznia 2012 r. przedsiębiorstwo energetyczne poinformowało wnioskodawcę o odmowie wydania warunków przyłączeni do sieci elektroenergetycznej dla (...) o mocy przyłączeniowej 66 MW ze względu na brak warunków technicznych i ekonomicznych dla planowanej inwestycji. W dniu 2 lutego 2012 r. o powyższym poinformowano Prezesa URE. Przedsiębiorstwo energetyczne argumentowało, że w celu umożliwienia przyłączenia (...) należałoby zastosować grubsze przewody, które są typowe dla sieci przesyłowej, a nie dystrybucyjnej, której jest operatorem. Ponadto inwestycja nie została przewidziana w Planie Rozwoju Przedsiębiorstwa energetycznego na lata 2011 - 2015. Koszt finansowy przyłączenia oszacowano na ponad 150 milionów złotych, których to środków Przedsiębiorstwo energetyczne nie ma zagwarantowanych w taryfie.

Odmowa przyłączenia powoda do sieci elektroenergetycznej zasadzała się w znacznej mierze na parametrach technicznych wynikających – z opracowanej na zlecenie przedsiębiorstwa energetycznego przez (...)J. w P. – „Ekspertyzy wpływu przyłączenia (...) o mocy 66 MW do sieci dystrybucyjnej 110 kV (...) Sp. z o.o. na pracę Krajowego Systemu Elektroenergetycznego” z grudnia 2011r. Celem ekspertyzy była ocena wpływu ewentualnego przyłączenia przedmiotowej (...) na pracę i parametry sieci elektroenergetycznej Krajowego Systemu Elektroenergetycznego ((...)). Zasadniczo ekspertyza wskazywała, że przyłączenie FW K. spowoduje wzrost obciążenia (powyżej progu 3%) w 24 liniach 110 kV w stanach pracy normalnej oraz 58 liniach w stanach poawaryjnych (n-1) i to po uwzględnieniu modernizacji sieci znajdujących się w planach rozwoju sieci (...). Ze względu na stwierdzone przeciążenia elementów sieciowych w Ekspertyzie stwierdzono, że nie istnieją warunki techniczne przyłączenia obiektu FW K..

W szczególności w Ekspertyzie przebadane zostały wielowariantowe obliczenia symulacyjne zakładające:

- wariant podstawowy: realizacja przez (...) Sp. z o.o. wszystkich inwestycji związanych z przyłączeniem do sieci odnawialnych źródeł energii ujętych w Planie Rozwoju na lata 2011-2015,

- wariant rozszerzony: realizacja przez (...) Sp. z o.o. oprócz inwestycji wskazanych w punkcie powyżej, także innych inwestycji sieciowych ujętych w Planie Rozwoju na lata 2011-2015, których realizacja jest wymagana dla bezpieczeństwa funkcjonowania sieci dystrybucyjnej oraz zapewnienia dostarczania energii elektrycznej odbiorcom.

Ekspertyza wykorzystując wskazany powyżej dwuwariantowy sposób oceny inwestycji wskazywała, że sieć elektroenergetyczna jest przeciążona, a źródłem tych przeciążeń jest także generacja z innych ujętych wcześniej do przyłączenia farm wiatrowych uwzględnionych w obliczeniach. Ekspertyza w układzie normalnym pracy sieci wskazywała kilka linii, które wykazują przeciążenia, a ich modernizacja lub rozbudowa nie zostały ujęte w Planie Rozwoju na lata 2011-2015 (...) Sp. z o.o. Są to: linia 110 kV (...), linia 110 kV (...), linia 110 kV (...), linia 110 kV (...), linia 110 kV (...), linia 110 kV (...), linia 110 kV (...). Przeciążenia charakterystycznych linii 110 kV w omawianym wariancie wynoszą przykładowo 32 % dla linii 110 kV (...).

Wykonana ekspertyza również wskazywała kilkadziesiąt linii, które wykazują przeciążenia w zasymulowanym stanie awaryjnymi n-1, a dodatkowo nie zostały one ujęte w Planie Rozwoju na lata 2011 – 2015 przedsiębiorstwa

energetycznego. Są to następujące linie: 1. linia 110 kV (...), 2. linia 110 kV (...), 3. linia 110 kV (...), 4. linia 110 kV (...), 5. linia 110 kV (...), 6. linia 110 kV (...), 7. linia 110 kV (...), 8. linia 110 kV (...), 9. linia 110 kV (...), 10. linia 110 kV (...), 11. linia 110 kV (...), 12. linia 110 kV (...), 13. Linia 110 kV (...), 14. linia 110 kV (...), 15. linia 110 kV (...), 16. linia 110 kV (...), 17. linia 110 kV (...), 18. linia 110 kV (...), 19. linia 110 kV (...), 20. linia 110 kV (...), 21. linia 110 kV (...), 22. linia 110 kV (...).

Ekspertyza wskazywała również, że przeciążenia charakterystycznych linii 110 kV w omawianym wariantcie n-1 sięgają rzędu przykładowo 69 % dla linii 110 kV (...), a nawet 89 % w przypadku linii 110 kV (...). Ekspertyza wskazywała również linie, które wykazują przeciąża lecz ich modernizacje zostały z różnych przyczyn wstrzymane bądź zaniechane w Planie Rozwoju na lata 2011-2015 (...) Sp. z o.o. Jest to linia 110 kV (...), w przypadku której, jak wskazuje Ekspertyza, przeciążenia wynoszą 4%.

Ponadto część przeciążonych linii ujętych wprawdzie w planie rozwoju przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. na lata 2011-2015 nie uzyska wskutek zakładanej modernizacji sprawności, która jest wymagana dla tych linii w Ekspertyzie, są to m.in.: linia 110 kV (...), linia 110 kV (...), linia 110 kV (...), linia 110 kV (...), linia 110 kV (...), linia 110 kV (...), linia 110 kV (...).

(...) Sp. z o.o. przedłożył dokumenty związane z tytułami prawnymi do nieruchomości na terenie gminy Ł., na których planuje realizację (...) (umowy o korzystanie z nieruchomości, odpisy z ksiąg wieczystych, wypisy z ewidencji gruntów). Przedmiotowa inwestycja posiada decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, zgody na realizację przedsięwzięcia, z tym, że decyzja ta odnosi się do farmy wiatrowej o mocy przyłączeniowej 57 MW.

Dla terenu planowanej inwestycji został uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, który zezwala na przeznaczenie tego terenu pod lokalizację wież elektrowni wiatrowych o mocy do 3,5 MW każda. Gmina Ł. nie posiada natomiast aktualnych założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w toku postępowania administracyjnego w szczególności „Ekspertyzę wpływu przyłączenia (...) o mocy 66 MW do sieci elektroenergetycznej na pracę i parametry Krajowego Systemu Elektroenergetycznego”. Sąd ten oddalił natomiast wnioski dowodowe powoda dotyczące zobowiązania zainteresowanego do przedłożenia dokumentów dotyczących przyłączenia FW K. i FW Ś., gdyż okolicznością znaną Sądowi z urzędu, o czym Sąd poinformował stronę na rozprawie w dniu 13.10.2014, był fakt zawarcia pomiędzy zainteresowanym a podmiotem wnioskującym o przyłączenie tych farm do sieci umów o przyłączenia na warunkach komercyjnych na co wskazują uzasadnienia orzeczeń Sądu Apelacyjnego w Warszawie w sprawach VI ACa 1209/12 i VI Aca 135/11, a także dokumenty zawarte w aktach tych spraw. Tym samym okoliczność, że powód zawarł umowy na warunkach komercyjnych a więc takich w których strona przyłączana partycypuje w kosztach przyłączenia nie mogą stanowić dowodu w sprawie niniejszej na nierówne traktowanie przyłączanych podmiotów, skoro przedmiotem badania w niniejszej jest publicznoprawny obowiązek przyłączenia w którym podmiot przyłączany ponosi jedynie koszty przyłącza rozumianego jako faktyczne połączenie obiektu z siecią dystrybucyjną. Przy czym, w ocenie Sądu Okręgowego, nie bez znaczenia dla oceny zachowania przedsiębiorstwa energetycznego w kontekście równego traktowania podmiotów przyłączanych był fakt, że dla tamtych FW powód wydał warunki przyłączenia a zarówno Prezes URE, jak i Sąd I instancji uznały istnienie publicznoprawnego obowiązku po stronie powoda przyłączenia FW do sieci oraz, że rozbudowa sieci dystrybucyjnej jak był konieczna dla przyłączenia nie była tak rozległa jak w sprawie niniejszej. Ponadto, jak wynika z Ekspertyzy sporządzonej dla FW K. dla symulacji przeciążeń sieci były brane pod uwagę również te (...), dla których zostały wydane warunki przyłączenia i co do których organ regulacyjny uznał publicznoprawny obowiązek (...) przyłączenia do sieci.

Sąd Okręgowy oddalił także wnioski powoda odnoszące się do żądania aby Sąd zwrócił się do Wójta Gminy K. i Ś. o udzielenie informacji o posiadanych planach zaopatrzenia w energię elektryczną, skoro to powód zgodnie z zasadą kontrydiktoryjności powinien samodzielnie przedstawić dowody na poparcie swoich twierdzeń, a nie udowodnić, że sam takich dowodów uzyskać z Gminy nie może.

Nadto Sąd Okręgowy wskazał, iż wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego także wnioskowany przez powoda został przez niego cofnięty po tym, jak Sąd zobligował stronę do uiszczenia zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. Wskazał, iż skoro strona jest dysponentem procesu oraz, że na niej ciąży obowiązek udowodnienia faktów z których wywodzi skutki prawne, to Sąd nie znalazł podstaw do dopuszczenia tego dowodu z urzędu, gdyż prowadziłoby to do zachwiania zasady równego traktowania stron procesu.

Sąd Okręgowy uznał, iż odwołanie powoda jest niezasadne. Wskazał, że podstawę działania Prezesa URE w niniejszej sprawie stanowił przepis art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego. Zgodnie z jego treścią Prezes Urzędu Regulacji Energetyki jest właściwy do rozstrzygania sporów w sprawach dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, co w niniejszej sprawie miało miejsce, gdyż odnowę wydania warunków przyłączenia stanowiących warunków zawarcia umowy należy właśnie traktować jako odmowę zawarcia umowy. Zdaniem Sądu Okręgowego należy zgodzić się z Prezesem URE, że po stronie (...)

Operator nie istniał publicznoprawny obowiązek, o jakim mowa w art. 7 p.e., przyłączenia (...) do sieci elektroenergetycznej.

Zgodnie z art.7 ust.3a ustawy Prawo energetyczne podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci występuje do przedsiębiorstwa energetycznego o wydanie warunków przyłączenia. Po otrzymaniu wniosku z wymaganymi dokumentami przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje oceny, czy istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci. Stosownie do okoliczności występujących w konkretnym przypadku warunki te określają techniczne aspekty przyłączenia. Jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i odbioru, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru, to stosownie do art.7 ust.1 ustawy przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii obowiązane jest do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania. O odmowie zawarcia umowy o przyłączenie przedsiębiorstwo energetyczne obowiązane jest niezwłocznie powiadomić pisemnie Prezesa URE wraz z podaniem przyczyn tej odmowy.

W rozpoznawanej sprawie zainteresowany podmiot po złożeniu wniosku o przyłączenie farmy wiatrowej do sieci nie otrzymał od przedsiębiorstwa energetycznego warunków przyłączenia, gdyż w ocenie przedsiębiorstwa brak było technicznych możliwości przyłączenia FW do sieci dystrybucyjnej. Stanowisko zainteresowanego przedsiębiorstwa było zdaniem Sądu Okręgowego uzasadnione, na co wskazywała jednoznacznie Ekspertyza wpływu przyłączenia FW na pracę Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Z Ekspertyzy tej wypływał niedwuznaczny wniosek, że ewentualne przyłączenie FW K. wpłynie negatywnie na pracę i parametry sieci elektroenergetycznej, która już w dacie sporządzania Ekspertyzy była przeciążona. Ekspertyza wariantowo odnosiła się do realizacji wszystkich inwestycji związanych z przyłączeniem do sieci odnawialnych źródeł energii ujętych w planie rozwoju na lata 2011 -2015 oraz do tych inwestycji i łącznie z nimi realizowanych także innych sieciowych inwestycji ujętych w planie rozwoju na te same lata. Z ekspertyzy jasno wynika, że sieć zainteresowanego w razie przyłączenia FW K. byłaby nadmiernie przeciążona. Przy czym zdaniem Sądu I instancji prawidłowo w ekspertyzie uwzględniono także projektowane obciążenia związane z wcześniej wydanymi warunkami przyłączenia dla odnawialnych źródeł energii. Wydanie takich warunków dla podmiotów ubiegających się o przyłączenie oznacza bowiem zobowiązanie się przedsiębiorstwa energetycznego do przyłączenia (...) (odnawialnego źródła energii) w okresie ważności warunków do faktycznego przyłączenia na zasadach określonych w umowie i winno skutkować swoistą „rezerwacją” mocy przyłączeniowych na ten czas dla tego podmiotu. Podobnie należało uwzględnić w stanie istniejących „obciążeń” linii te, które wynikają z decyzji Prezesa URE stwierdzających obowiązek powoda zawarcia umowy o przyłączenie a co do których toczą się jeszcze procesy sądowe, nawet wówczas gdy z formalnego punktu widzenia warunki przyłączenia straciły ważność (gdyż nie wpływa to na ocenę istnienia publicznoprawnego obowiązku przyłączenia (...) do sieci dystrybucyjnej powoda).

Skoro więc według ekspertyzy w normalnym układzie pracy sieci istniałyby po przyłączeniu FW K. na bardzo wielu liniach 110 kV niedopuszczalne, długotrwałe przeciążenia powyżej dopuszczalnej obciążalności, to w ocenie Sądu I instancji - z całą pewnością nie istniały warunki techniczne do przyłączenia FW K. do sieci dystrybucyjnej powoda. Przyłączenie farmy wiatrowej w chwili obecnej do sieci miałoby negatywny wpływ na już obecnie przeciążoną sieć

dystrybucyjną 110 kV - czyli na pracę Krajowego Systemu Elektroenergetycznego, a w szczególności na pracę sieci elektroenergetycznych 110 kV należących do zainteresowanego wskutek wzrostu nawarstwienia się przeciążeń wielu linii 110 kV, co w konsekwencji mogłoby doprowadzić do wzrostu awaryjności sieci dystrybucyjnej 110 kV, a tym samym do niezapewnienia przez zainteresowanego gwarantowanego bezpieczeństwa zasilania odbiorców w energię elektryczną. Przy czym ze względu na fakt, że ekspertyza została opracowana z uwzględnieniem perspektywy planu rozwoju zainteresowanego na lata 2011-2015, to warunki techniczne przyłączenia nie zaistniałyby do roku 2015, gdyż do tej daty nie były przewidziane i możliwe do zrealizowania bardzo rozległe modernizacje sieci, których należałoby dokonać aby przyłączenie FW K. stało się możliwe do realizacji bez zagrożenia dla bezpieczeństwa pracy sieci. Przyłączenie farmy do sieci przed dokonaniem inwestycji oznaczałoby, że nie zostaną spełnione wymagania jakościowe w zaopatrzeniu w energię elektryczną i nie będzie możliwy do spełnienia przez przedsiębiorstwo wymóg zaopatrywania w energię w sposób ciągły i niezawodny.

W ocenie Sądu Okręgowego, tym bardziej jest to jaskrawe jeśli się weźmie pod uwagę, fakt, że w zasymulowanym stanie awaryjnym, który należy zawsze uwzględnić w analizie wpływu przyłączanego źródła energii, te przeciążenia odnoszą się do jeszcze większego spektrum linii dystrybucyjnych 110 kV i przeciążenia te są jeszcze większe. Skoro więc nie jest ani dopuszczalne ze względu na zasady bezpieczeństwa pracy sieci ani też nie jest celowe ze względów ekonomicznych ograniczanie mocy generowanej przez projektowaną FW w zależności od bieżących przeciążeń – to przyłączenie źródła energii do sieci dystrybucyjnej w aktualnym stanie faktycznym nie jest z powodów technicznych możliwe.

Przedstawiony w ekspertyzie zakres inwestycji niezbędnych dla przyłączenia powoda jest tak rozległy (k. 100-104 ekspertyzy), że już prima facie jest oczywiste, że wymaga to znacznych nakładów inwestycyjnych. Sąd Okręgowy wskazał, iż wprawdzie należy się zgodzić z powodem, że po stronie przedsiębiorstwa energetycznego istnieje obowiązek rozbudowy sieci, który aktualizuje się w określonych warunkach, o których mowa w art.7 ust.5 ustawy pe, jednakże obowiązek ten korygowany jest m. in. przez obowiązek zapewnienia aby nakłady i koszty nie powodowały w poszczególnych latach nadmiernego wzrostu cen i stawek opłat dla energii elektrycznej, przy zapewnieniu ciągłości, niezawodności i jakości dostaw (art. 16 ust 4 pe) a także konieczność uwzględnienia sposobów finansowania inwestycji i przewidywanych przychodów niezbędnych do realizacji inwestycji (art. 16 ust 3 pkt 4 i 5 pe). Istotne jest również, że z uwagi na treść art. 4 ust 1, art. 9c ust 3 pkt 3 i 4 p.e. przedsiębiorstwo energetyczne nie jest tylko odpowiedzialne za zapewnienie rozbudowy sieci, ale także jest zobowiązane utrzymywać zdolność urządzeń, instalacji i sieci do realizacji zaopatrzenia w energię w sposób ciągły i niezawodny, przy zachowaniu obowiązujących wymagań jakościowych.

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że plan rozwoju przedsiębiorstwa do roku 2015 zakładał także rozbudowę i modernizację sieci (...) a jednocześnie zakładany poziom inwestycji zapewniał zrównoważony wzrost cen dla odbiorców, zdaniem Sądu I instancji - nie sposób przyjąć aby po stronie powoda istniały także ekonomiczne warunki, które pozwoliłyby na dalszą rozbudowę i modernizację sieci, w realnej perspektywie czasowej, która stworzyłaby techniczne możliwości przyłączenia FW K. do sieci. Zatwierdzony na lata 2011 -2015 plan rozwoju nie pozwalał więc na przyjęcie, że po stronie przedsiębiorstwa energetycznego istnieją ekonomiczne warunki przyłączenia FW K.. Sąd Okręgowy odwołał do poglądu Sądu Najwyższego wyrażonego w wyroku z dnia 11 kwietnia 2012r w sprawie III SK 33/11 w którym stwierdzono, że publicznoprawny obowiązek dbałości o stan sieci przesyłowej i dystrybucyjnej nie rozciąga się na inwestycje wymuszone przez przyłączanie kolejnych podmiotów, i stwierdził, iż skoro w perspektywie 5 lat do których odnosił się plan nie było ani technicznych ani też ekonomicznych możliwości przyłączenia FW K., to prawidłowe było zarówno stanowisko zainteresowanego, jak i Prezesa URE, że po stronie (...) nie istnieje publicznoprawny obowiązek przyłączenia inwestycji powoda do sieci o jakim mowa w art. 7 pe.

W ocenie tego Sądu, analiza dowodów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, jak i sądowym nie dała podstaw do odmiennej oceny prawnej stanu faktycznego niniejszej sprawy. Zgodnie z obowiązującą w polskim procesie cywilnym zasadą kontradyktoryjności, obowiązek dowodzenia faktów ciąży na stronach procesu, które z tych faktów wywodzą skutki prawne. Wynika z tego, że to strony są w pełni odpowiedzialne za wynik procesu. Z tego względu, zgodnie z przepisem art. 232 k.p.c. strony są zobowiązane do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których chcą wywodzić skutki prawne. Oznacza to, iż gromadzenie materiału dowodowego należy do stron procesu,

a związany z tym ciężar procesowy, realizowany jest przez strony w ich własnym interesie. Jeżeli w prowadzonym postępowaniu strona jest bierna, to musi się liczyć z ujemnymi dla niej konsekwencjami w postaci np. oddalenia powództwa.

W ocenie Sądu Okręgowego w przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym Prezes URE zgromadził wystarczające informacje, głównie wynikające z Ekspertyzy, stanowiące podstawę do przyjęcia, iż po stronie zainteresowanego rzeczywiście nie istnieją techniczne jak ekonomiczne możliwości przyłączenia FW K. do sieci, o których mowa w art. 7 ust.1 ustawy. Jeśli więc powód kwestionował rzetelność ekspertyzy, to winien zgodnie z regułą rozkładu ciężaru dowodu przeprowadzić dowód przeciwny. W tym też kierunku zmierzał wnioskowany przez powoda dowód z opinii biegłego, jednak wobec cofnięcia go, twierdzenia powoda o niepoprawności wnioskowania ekspertyzy, a tym samym o istnieniu technicznych warunków przyłączenia, są gołosłowne. Sąd natomiast nie dysponuje odpowiednią wiedzą, aby samodzielnie móc ocenić słuszność zarzutów powoda do Ekspertyzy, gdyż dotyczą one kwestii stricte technicznych jak np. nieprawidłowe dobranie w ekspertyzie liczby i parametrów technicznych transformatorów. Podobnie Sąd nie jest władny samodzielnie ocenić, czy istniała techniczna możliwość przyłączenia powoda bezpośrednio do sieci przesyłowej 220/400 kV zamiast dystrybucyjnych, co zdaniem powoda nie wymuszało dokonywania jakichkolwiek inwestycji na sieciach przesyłowych (tj. ich modernizacji czy rozbudowy).

Sąd Okręgowy podzielił także pogląd wyrażony w orzeczeniu Sądu Najwyższego z 22 maja 2014r. sygn. akt III SK 51/13, zgodnie z którym „podstawę rozstrzygnięcia Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekającego w pierwszej instancji stanowi materiał dowodowy zawnioskowany przez strony, w tym zebrany w toku postępowania przed Prezesem Urzędu. Postępowanie sądowe otwiera możliwość uzupełniania postępowania dowodowego zarówno przez skarżącego, jak i organ regulacji bądź zainteresowanego, w odpowiedzi na zarzuty odwołania. Ponieważ podstawowy substrat dla tego materiału dowodowego stanowią dowody zgromadzone w postępowaniu administracyjnym to zasadniczy obowiązek zebrania materiału dowodowego ciąży na organie administracyjnym, chociaż w sprawach spornych, takich jak sprawy o odmowę przyłączenia do sieci, aktywność organu administracji może być niższa niż w sprawach prowadzonych z urzędu, niemniej w żaden sposób nie wpływa to na sposób dokonywania oceny zgromadzonego materiału dowodowego przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Jeżeli z tego materiału, uzupełnionego ewentualnie przez Prezesa Urzędu i zainteresowanego na etapie postępowania sądowego, nie będzie wynikało, że istnieją podstawy faktyczne dla uznania za udowodnione fakty istotne dla oceny aktualizacji przesłanek publicznoprawnego obowiązku przyłączenia do sieci, Sąd może dojść do uprawnionej merytorycznie konkluzji, że nie było podstaw do nałożenia na przedsiębiorstwo energetyczne obowiązku zawarcia umowy przyłączeniowej z innym przedsiębiorstwem.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy uznał, iż nie sposób przyjąć, aby powód obalił oparte na Ekspertyzie, ale także doświadczeniu, twierdzenie Prezesa URE o braku publicznoprawnego obowiązku po stronie (...) przyłączenia FW K. do sieci dystrybucyjnej. W tym stanie rzeczy Sąd ten uznał, iż zaskarżona decyzja odpowiada prawu zaś odwołanie na podstawie art. 479⁽⁵³⁾ §1 k.p.c. podlega oddaleniu.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zaskarżając go w całości i podnosząc zarzut naruszenia art. 7 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne poprzez niewłaściwą wykładnię przesłanki technicznych i ekonomicznych warunków przyłączenia do sieci, a w konsekwencji niewłaściwe zastosowanie art. 7 ust. 1 prawa energetycznego polegające na uznaniu, iż w stanie faktycznym niniejszej sprawy nie istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia (...). W konsekwencji skarżący wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z pozostawieniem rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie zaskarżonej decyzji Prezesa URE i zasądzenie od Prezesa URE na rzecz powódki kosztów procesu za obydwie instancje.

Pozwany oraz zainteresowany wnieśli o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powódki nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Apelacyjny podziela zarówno ustalenia faktyczne, jak i ich ocenę prawną dokonaną przez Sąd Okręgowy i przyjmuje ją za własną.

Publicznoprawny obowiązek przyłączenia do sieci podmiotu ubiegającego się o przyłączenie wynika z art. 7 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne. Jak słusznie podnosi się w orzecznictwie, nie ma on charakteru bezwzględny, bowiem przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii, jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru.

Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii jest zwolnione z tego obowiązku jedynie w sytuacjach wskazanych w ustawie Prawo energetyczne (zob. M. Nowaczek-Zaremba, D. Nowak, Prawo energetyczne. Komentarz pod redakcją M. Swory i Z. Murasa, Wolters Kluwer business, Warszawa 2010, str. 518-519 oraz A. Walaszek-Pyziół, Energia i Prawo, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 2002, str. 154-158), tj.:

- 1) gdy brak jest warunków technicznych lub ekonomicznych przyłączenia,
- 2) gdy żądający zawarcia umowy nie spełnia warunków przyłączenia do sieci i odbioru,
- 3) gdy ubiegający się o przyłączenie do sieci nie ma tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, obiektu lub lokalu, do których energia ma być dostarczana (art. 7 ust. 3).

Zarówno pojęcie warunków technicznych, jak i pojęcie warunków ekonomicznych nie zostały przez ustawodawcę zdefiniowane. Kierunek rozumienia pojęcia warunków technicznych wskazał ustawodawca w ustawie z dnia 26 lipca 2013 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 984). W art. 7 ust. 8^d i 8^d ustawy - Prawo energetyczne wyraźnie podkreślono, że pojęcie to obejmuje niezbędne działania związane z rozbudową i modernizacją sieci. Zgodnie z poglądem doktryny, brak warunków technicznych przyłączenia należy rozumieć jako techniczną przeszkodę o charakterze trwałym nie dającą się usunąć, pomimo podjęcia prób w tym celu. Muszą zatem istnieć obiektywne, nie dające się usunąć przeszkody uniemożliwiające realizację inwestycji mającej na celu przyłączenie nieruchomości, obiektu lub lokalu podmiotu ubiegającego się o zawarcie umowy, aby można było mówić o braku warunków technicznych przyłączenia (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2015 r. VI ACa 890/14). Przy czym nie wystarczy, iż przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii oświadczy, że nie ma możliwości technicznych przyłączenia, musi w tym celu przeprowadzić szczegółową ekspertyzę. Taka ekspertyza została wykonana w niniejszej sprawie i wykazała, iż nie jest możliwe przyłączenie planowanej przez powoda farmy wiatrowej ani obecnie, ani w najbliższych latach, bowiem tego rodzaju modernizacje nie są w ogóle planowane w sieci dystrybucyjnej.

Zainteresowany powołał się również na brak warunków ekonomicznych rozbudowy sieci dystrybucyjnej w kierunku wnioskowanym przez powódkę nie tylko przy obecnym stanie technicznym linii, ale również w przyszłości. Ocena istnienia warunków ekonomicznych to ocena tego, czy przedsiębiorstwo energetyczne posiada lub jest w stanie pozyskać środki finansowe na stworzenie warunków technicznych pozwalających na przyłączenie konkretnego źródła do sieci. Zgodnie z poglądem SOKiK wyrażonym w wyroku z 18 września 2002r., sygn. akt XVII AmE 100/01: „z aksjologicznego punktu widzenia stan braku ekonomicznych warunków dostarczania może wystąpić jedynie w przypadkach wyjątkowych, a więc np. wówczas gdy obiekt odbiorcy położony jest w znacznej odległości od sieci lub w miejscu szczególnie trudno dostępnym.” W doktrynie zaś wskazuje się, iż najczęściej wątpliwości wiąże się z zakresem pojęcia ekonomiczne warunki przyłączenia, przy braku jego ustawowej definicji. W takiej sytuacji należy założyć, że każda indywidualna odmowa zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z powołaniem się na brak warunków technicznych lub ekonomicznych (wystarczy brak jednych bądź drugich), winna być szczegółowo uzasadniona. Należy w odmowie wskazać brak jakich konkretnych technicznych lub ekonomicznych warunków dostarczania jest

przeszkodą do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci (J. Baehr, E. Stawicki, J. Antczak, Prawo energetyczne. Komentarz, Zakamycze 2003 r., str. 93).

Zgodnie z art. 7 ust. 3a ustawy - Prawo energetyczne, podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci składa w przedsiębiorstwie energetycznym wnioski o określenie warunków przyłączenia. Tak więc ocena, czy istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci jest dokonywana przez przedsiębiorstwo energetyczne po złożeniu przez podmiot przyłączający wniosku wraz z wymaganymi dokumentami, w tym z ekspertyzą wpływu przyłączanych urządzeń na system elektroenergetyczny. Przy ocenie niniejszej przesłanki należy uwzględnić wszystkie możliwe i dostępne metody finansowania, w tym przede wszystkim w taryfach. Warunki przyłączenia wydawane są więc po rozpatrzeniu wniosku przez przedsiębiorstwo energetyczne i zapoznaniu się z ekspertyzą wpływu farmy wiatrowej na system elektroenergetyczny. Warunki te określają aspekty techniczne przyłączenia, a prawo ich kształtowania należy do przedsiębiorstwa energetycznego, stanowią zatem jeden z elementów oceny istnienia możliwości technicznych i ekonomicznych przyłączenia. W przedmiotowej sprawie powód złożył wniosek o przyłączenie do sieci, ale inaczej niż w stanie faktycznym sprawy VI ACa 890/14, na którą powoływał się powód w apelacji, nie otrzymał warunków przyłączenia. Odmowa wydania warunków przyłączenia została uzasadniona z powołaniem na przeprowadzoną ekspertyzę. W postępowaniu sądowym nie zgłoszono wniosków dowodowych pozwalających stwierdzić, iż stan techniczny pozwala na przyłączenie tej elektrowni nie tylko w dacie złożenia wniosku, ale również w nieodległej przyszłości. Wg obecnie obowiązujących przepisów (art. 7 ust.2 a pkt 1 p.e.) umowa o przyłączenie do sieci powinna wskazywać termin pierwszego dostarczenia energii do sieci, a ten nie może być dłuższy niż 48 miesięcy, a to wskazuje również, iż ocenie podlegają techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia w tym okresie, a nie w nieograniczonej przyszłości. Sąd nie może tej przesłanki ocenić samodzielnie. Gdyby było też tak, że w każdym przypadku istnieją warunki techniczne przyłączenia, a przeszkodą mogą być jedynie warunki ekonomiczne, to ustawodawca nie zawarłby w przepisie takiej przesłanki.

Zainteresowany wskazał, iż modernizacja sieci dystrybucyjnej w stopniu umożliwiającym przyłączenie powodowej farmy wiatrowej nie tylko nie jest uwzględniona w najbliższym planie rozwoju, ale nie jest w ogóle planowana, bowiem wymagałoby to zmiany przekrojów poszczególnych linii wysokiego napięcia do przekrojów właściwej sieci przesyłowej, a nie sieci dystrybucyjnej, jaką zainteresowany zarządza. Celowość takiej zmiany z punktu widzenia warunków ekonomicznych, to nie tylko kwestia istnienia możliwości sfinansowania takiej inwestycji, ale realizacji całości zadań nałożonych na przedsiębiorstwo dystrybucyjne.

Nie ulega wątpliwości, że finansowanie inwestycji sieciowych następuje głównie poprzez taryfę. Treść art. 16 ustawy - Prawo energetyczne nakłada na przedsiębiorstwa energetyczne obowiązek planowania rozbudowy sieci, który jest refundowany w opłatach taryfowych zgodnie z art. 45 i 46 ustawy - Prawo energetyczne, o których to przepisach wspomina art. 7 ust. 5 ustawy. Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne (w brzmieniu obowiązującym do dnia 11 września 2013 r.), przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej sporządza dla obszaru swojego działania plany rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię, uwzględniając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego albo kierunki rozwoju gminy określone w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Plan rozwoju, opracowywany we własnym zakresie przez przedsiębiorstwo energetyczne, podlega uzgodnieniu z Prezesem URE. Inicjatywa rozwoju poszczególnych elementów infrastruktury sieci elektroenergetycznej leży w gestii przedsiębiorstwa energetycznego. Przedsiębiorstwo energetyczne ustala strukturę finansowania planowanych inwestycji, która może podlegać zmianom w celu optymalizacji kosztów finansowania inwestycji. Celem istnienia sieci dystrybucyjnej jest zapewnienie dostaw energii odbiorcom, a cel ten należy uwzględnić również w kontekście ekonomicznych warunków przyłączenia. Nie wykazano w niniejszym procesie, aby potrzeby odbiorców uzasadniały przyłączenie farmy wiatrowej powoda i wykonanie inwestycji wycenianej przez zainteresowanego na 150 mln złotych. Zgodnie z art. 45 ust. 1 p.e. odbiorcy powinni być obciążani jedynie uzasadnionymi kosztami działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych w zakresie dystrybucji energii.

Obowiązek rozbudowy sieci, o którym mowa w przepisach Prawa energetycznego nie ma związku wyłącznie z rozbudową sieci na potrzeby przyłączania nowych podmiotów, lecz służy utrzymaniu spójności i prawidłowego

działania systemu energetycznego. Jest to więc obowiązek budowy odpowiednich połączeń między sieciami należącymi do poszczególnych przedsiębiorstw energetycznych, obowiązek ich modernizacji, w tym w celu podniesienia poziomu dopuszczalnych obciążeń w związku ze zwiększonym zapotrzebowaniem na moc. Z przepisów tych nie wynika jednak, by publicznoprawny obowiązek dbałości o stan sieci przesyłowej i dystrybucyjnej rozciągał się na inwestycje „wymuszone” przez przyłączenia kolejnych podmiotów, zwłaszcza w sytuacji, gdy obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie ma charakter obowiązku warunkowego (tak też SN w sprawie III SK 33/11).

Podobne stanowisko wyraził SN w uzasadnieniu postanowienia z dnia 22 października 2014 r. - sygn. akt III SK 13/14, wskazując, iż samodzielnie postrzegana przesłanka technicznych warunków przyłączenia odnosi się do istniejącej już w dacie wydawania warunków przyłączenia możliwości przyłączenia nowo budowanej instalacji wytwórczej do sieci przedsiębiorstwa obciążonego obowiązkiem zawarcia umowy przyłączeniowej. Przesłanka ta jest spełniona, gdy warunki takie zaistnieją w planowanej dacie zawarcia umowy przyłączeniowej w związku z prowadzonymi przez przedsiębiorstwo sieciowe pracami modernizacyjnymi. W przypadku, gdy prace takie nie są prowadzone (ewentualnie planowane z terminem realizacji pozwalającym na przyłączenie nowej instalacji w terminie określonym w warunkach przyłączenia), przesłanka technicznych warunków przyłączenia traci samoistny charakter, gdyż o tym, czy i kiedy takie warunki zaistnieją, decydować będzie przesłanka ekonomicznych warunków przyłączenia, która rzutuje na zakres obowiązku sfinansowania przez przedsiębiorstwo sieciowe prac niezbędnych do przyłączenia nowych instalacji wytwórczych.

W niniejszym postępowaniu nie wykazano, aby modernizacja linii w zakresie wskazanym przez powoda była ujęta również w planach rozwoju zainteresowanego na następne lata, aby taka inwestycja była ekonomicznie uzasadniona również z punktu widzenia realizacji zadań przedsiębiorstwa dystrybucyjnego, nadto aby przedsiębiorstwo posiadało bądź miało możliwość uzyskania środków finansowych na realizację tego rodzaju inwestycji (por. stanowisko wyrażone w postanowieniu SN z dnia 10 grudnia 2014r. III SK 34/14 i w uzasadnieniu postanowienia z 20 maja 2015r. III SK 63/14). W ekspertyzie technicznej wskazano przybliżone koszty realizacji przyłącza, a zatem nie można stwierdzić, aby ekonomiczne przesłanki nie zostały w ogóle zbadane. Zainteresowany wykazał też, iż przebudowa sieci w kierunku wnioskowanym przez powoda jest ekonomicznie nieuzasadniona, Prezes podzielił powyższe stanowisko w zaskarżonej decyzji, a zatem skoro powód był odmiennego zdania, winien był zgłosić odpowiednie wnioski dowodowe. Takie wnioski nie zostały zgłoszone.

W sytuacji, gdy wskazany system nie przewiduje potrzeby „działania”, a organy samorządu terytorialnego planują przeprowadzenie dodatkowych inwestycji, a zatem w sytuacjach nadzwyczajnych, aktywują się przepisy art. 19 i 20 ustawy - Prawo energetyczne. Taka sytuacja również nie zachodzi w niniejszej sprawie, bowiem wykazano, iż gmina nadal nie posiada planów zaopatrzenia w ciepło.

Wbrew twierdzeniom apelacji Sąd I instancji przeanalizował na podstawie materiału dowodowego przedstawionego przez strony w toku postępowania administracyjnego i sądowego, - zarówno techniczne, jak i ekonomiczne warunki przyłączenia, a zarzuty apelacji nie podważają ani ustaleń faktycznych, ani ich oceny dokonanej przez Sąd Okręgowy.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji. O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108§1 k.p.c.